

10 maart 2024
(4de zondag van de vasten)

Francis Akkara o.p.

Zo zeer immers heeft God de wereld lief gehad dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven

Beste broeders en zusters in Christus,

Telkens als ik op mijn kamer kom hier op de Veemarkt in Antwerpen, voel ik dat ik mijn kamer beter moet inrichten. Om de 6 maanden moet ik wat meubels herschikken of verschuiven om de juiste ruimte te vinden om te werken. Het is soms moeilijk om de zware meubels te verplaatsen, maar ik moet het doen als ik de ideale ruimte voor mijn werk, gebed en rust wil vinden. Na 3 jaar in Antwerpen heb ik wel al een zekere consensus bereikt over mijn werkruimte en gebed, maar er zijn nog steeds herschikkingen nodig. Op dezelfde manier worden we in de veertigdagentijd opgeroepen om na te denken over de staat van ons hart en de toestand van onze spirituele kamers. Net zoals we onze fysieke ruimtes herinrichten om meer comfort en productiviteit te vinden, zo moeten we ons leven herinrichten om meer ruimte te maken voor Christus.

Onze harten kunnen vermoeid raken, terwijl we vol verwachting op weg zijn naar de vreugde van Pasen. Toch worden we hier, te midden van onze boetedoening, uitgenodigd om ons deze zondag te verheugen. Laetarezondag herinnert ons eraan dat er zelfs in deze vastentijd reden is

om feestelijk te vieren. En wat is een betere reden voor vreugde dan de diepe liefde van God, aan ons geopenbaard door zijn Zoon, Jezus Christus, in het evangelie van vandaag?

De lezingen van vandaag brengen ons een krachtige boodschap van verlossing en vernieuwing. De profeet Jeremia vertelt over de trouweloosheid van het volk van Juda, zijn leven in zonde en de gevolgen van zijn daden. Ondanks de ontrouw blijft God, in zijn grenzeloze barmhartigheid, hen de hand reiken via zijn boodschappers en hen een weg naar verzoening aanbieden.

Op dezelfde manier herinnert de brief van Paulus aan de Efeziërs ons aan de onmetelijke rijkdom van Gods genade. Door de dood en verrijzenis van Jezus Christus zijn we uit de dood tot leven gebracht. Aan die genade danken wij ons heil, door het geloof. Deze verlossing hebben we niet uit onszelf verkregen, maar ze is een geschenk van God, ons geschonken uit Zijn grote liefde en goedheid.

En de echo's van het gevoel van verlangen in ballingschap zien we ook in de psalm. Die beschrijft hoe de Israëlieten rouwen om het verlies van hun vaderland en de ontheiliging van de tempel. Toch geven ze, zelfs te midden van hun verdriet, uiting aan hun onwrikbare toewijding aan Jeruzalem en weigeren ze hun ware thuis te vergeten.

Maar het is in het Evangelie van Johannes dat we de kern van de boodschap van vandaag tegenkomen. In de ontmoeting tussen Jezus en Nicodemus zijn we getuige van een dialoog die verder gaat dan woorden alleen en die de diepten van de spirituele waarheid binnendringt. Nicodemus, gehuld in duisternis en verwarring, zoekt begrip bij het Licht van de wereld.

In Zijn oneindige wijsheid en mededogen onthult Jezus aan Nicodemus - en aan ons - de weg naar het eeuwig leven. Nadat Jezus met hem heeft gesproken, richt Hij zich tot ons met een overrompelende mededeling. Ik herhaal het graag: Want God heeft de wereld zo lief dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven, niet om de wereld te veroordelen, maar om haar te redden. Hier in het hart van de veertigdagentijd roept God ons op tot een persoonlijk gesprek. Het gaat niet meer over de ontmoeting van Rabbi Nicodemus met Jezus. Nicodemus is naar huis gegaan. Wij zijn degenen

die Jezus in de ogen moeten kijken als Hij zegt: de Mensenzoon moet worden opgeheven, opdat allen die in Hem geloven eeuwig leven hebben.

Dit is de kern van ons geloof: de diepe waarheid dat Gods liefde geen grenzen kent, dat Zijn barmhartigheid zich uitstrekt tot iedereen die haar zoekt. Maar in deze boodschap van liefde en verlossing zit ook een oproep tot actie - een oproep om het licht te omarmen.

Laten we in deze veertigdagentijd gehoor geven aan de oproep om onze geestelijke kamers op te ruimen. Volg alsjeblieft niet het voorbeeld van mijn kamer. Laten we ons ontdoen van alles wat onze relatie met God belemmert en ons ervan weerhoudt om Zijn liefde en genade volledig te omarmen. Zoals we onze meubels herschikken om een meer uitnodigende en functionele ruimte te creëren, zo moeten we ook ons leven herschikken om ruimte te maken voor Christus.

Waarschijnlijk vinden we bij het creëren van de ideale ruimte een meubelstuk dat onbeduidend of misplaatst lijkt, dat kruis kan ons begrip en perspectief op de proef stellen.

Laten we luisteren naar de woorden van Jezus en ernaar streven om te leven in het licht van zijn waarheid. Laten we ons hart openstellen voor de transformerende kracht van Gods liefde, opdat ze elk aspect van ons leven kan doordringen. En laten we dragers zijn van dat licht, dat helder schijnt in een wereld die zo vaak de voorkeur geeft aan duisternis.

Mogen we, net als Nicodemus, naar Jezus gaan met een open hart en geest, klaar om herboren te worden in de Geest. En mogen onze levens een getuigenis zijn van de reddende genade van onze Heer en Verlosser, Jezus Christus. Amen.